

[Ellemann-Jensen]

nytte noget. Dette spørgsmål bør i hvert fald ikke få lov til at dominere debatten, som man har set hidtil; det fylder alt for lidt i den store sammenhæng dertil. Men desværre er det jo karakteristisk for mange dele af den politiske debat, at de små problemer hænger man sig i, de store problemer lader man løbe.

Venstre er tilfreds med, at regeringen ikke foreslår begrænsninger i udleveringen af fyringsolie. Sådanne begrænsninger ville have ramt de mennesker, der allerede har fulgt regeringens opfordringer til at spare ved isolering og andre ting, og det ville have været en urimelighed, som kunne ødelægge meget for fremtidige forsøg på at få den enkelte til frivilligt at nedsætte sit energiforbrug.

Venstre er også tilfreds med, at regeringen vil friholde erhvervslivet for energiafgifterne, og at virksomhederne derudover skal friholdes for den elafgift, som de har betalt hidtil. Det er jo i det hele taget et værdifuldt kendetegn for regeringens samlede indgreb, at det ikke forringer Danmarks internationale konkurrenceevne, og det er formentlig første gang, at et så omfattende økonomisk-politisk indgreb bliver gennemført, uden at man pålægger erhvervene nye omkostninger. Denne gang sker der tværtimod det, at erhvervene fritages for den hidtidige elafgift på op mod et par hundrede millioner kroner. Samtidig sker der en udvidelse af K-låneordningen, så der allerede fra i år bliver en halv milliard kroner ekstra om året til lavt forrentede lån til eksportvirksomhederne. Læg så hertil øgede midler til erhvervsfremmeordninger inden for den beløbsramme på 1,3 mia kr., der jo skal anvendes til erhvervs- og beskæftigelsesfremme, og læg virkningen fra omkostningsniveauet til, den virkning, som følger af, at offentlige milliardbesparelser dæmper skatetrykket. Nej, man kan ikke med rimelighed kalde dette økonomisk-politiske kriseindgreb for erhvervsfjendtligt, og venstre har da også med tilfredshed noteret den ret positive modtagelse, som regeringens beslutning har fået i erhvervslivet.

Venstre havde nu gerne set, at regeringen var gået endnu videre i sine bestræbelser på at lette erhvervenes omkostningsbyrde, og venstre havde specielt gerne set, at der var blevet skredet ind over for det absurde forhold, at oliepriserens stigning via den automatiske dyrtidsregulering fører til lønstignin-

ger. For det er absurd. Når oliepriserne stiger ude i verden og Danmark skal betale mere for sin olie, betyder det, at hele det danske samfund bliver en lille smule fattigere. Hvis nogle grupper i samfundet får en automatisk kompensation herfor, er der jo nogle andre, der må betale, og det bliver så enten andre grupper i samfundet, eller det bliver udlandet, hvor vi skal låne for at holde os skadesløse, i hvert fald for en tid.

Det er jo først og fremmest lønmodtagere og pensionister, der gennem pristalsreguleringen automatisk får kompensation for, at oliepriserne stiger. Men lønmodtagere og pensionister udgør jo efterhånden næsten hele den danske befolkning. Der er i hvert fald ikke så mange tilbage, at de har nogen jordisk chance for at betale olieregningen for lønmodtagere og pensionister, og det er derfor, vi låner i udlandet for at opretholde et forbrug, der er det samme, som det ville have været, hvis oliepriserne ikke var steget så meget, som tilfældet rent faktisk er, og derfor vil arbejdsløsheden blive meget vanskelig at begrænse, så længe vi opretholder den automatiske dyrtidsregulering i sin nuværende form.

Venstre vil fortsat arbejde for at skabe politisk forståelse for disse forhold. Vi må erkende, at den politiske forståelse endnu ikke er stor nok, og skal der foretages sådanne ændringer, skal de nødvendigvis hvile på et meget bredt politisk grundlag. Men den politiske forståelse skal såmænd nok komme. Det er jo ikke så forfærdelig mange år siden, at man indregnedé skatter og afgifter i pristallet, og det var i sin tid vældig svært at forklare, hvorfor de skulle ud og endnu vanskeligere at gennemføre det. Men i dag kan vel de fleste mennesker se, hvor absurd det ville have været, hvis vi havde et pristal, der rummede skatter og afgifter. Så ville alt det, vi diskuterer i dag om energiafgifter, der skal dæmpe energiforbruget, have været ganske omsonst. På tilsvarende vis skal det såmænd nok om nogle få år stå klart for de fleste, at når der sker prisstigninger i udlandet på varer, som det danske samfund er tvunget til at importere, må det naturligvis ikke føre til, at vi giver hinanden en kompensation, som vi så må låne til i udlandet. Venstre havde gerne set dette element med i regeringens udspil. Vi håber på at se det næste gang.